

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så går vi til de to medspørgere. Først er det hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Jeg er glad for, at ministeren nævnte de 38 pct., som jo er i ydelsesstøtte, når man opfører en plejebolig, en ældrebolig eller en almindelig familiebolig i det almene byggeri. Men er det ikke sådan, at det jo siden 2002 er lejerne, der har betalt de 38 pct., fordi regeringen har taget pengene i Landsbyggefonden til at opføre nybyggeri for? Det er det ene spørgsmål.

Det andet, jeg vil spørge om, er: Er ministeren ikke enig i, at det er en ny praksis, der kom i 2002, altså at det var Landsbyggefonden, der skulle give penge til ydelsesstøtten? Det er sådan, at det jo tidligere har været en forpligtelse for det offentlige. Det har tidligere været sådan, at det faktisk var regeringen, der betalte penge til ydelsesstøtten.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det nye er, at nu kommer pengene ind i fonden. For nu har vi en række lån, som er udløbet, og det vil sige, at så begynder der rigtigt at være nogle penge at arbejde med. Jeg tror egentlig også, at det var det, de fem partier blev enige om i 2002, da de indgik boligaftalen: at selvfølgelig skulle Landsbyggefonden også bidrage til nybyggeri.

Det, der særligt må have Socialdemokraternes interesse, er jo, at i den aftale, der nu er indgået, og som rækker til 2006, er den andel, som Landsbyggefonden skal bidrage med, nede på 50 pct. Den har været væsentlig højere i den nuværende boligaftale.

Kl. 18.40

Det er rigtigt, at det jo bl.a. indgik, at finansieringen af sænkelsen af grundkapitalen skulle gå via Landsbyggefondens midler, og det tror jeg partierne bag boligaftalen gik ind til med meget åbne øjne.

Carsten Hansen (S):

Jeg er glad for, at ministeren så effektivt bekræfter, at det faktisk er lejerne, der finansierer den offentlige ydelsesstøtte, det er vi enige om. Det har det været siden 2002. Der har man hentet pengene hos lejerne for at finansiere det. Den bekræftelse siger jeg tak for.

Kan ministeren ikke bekræfte over for mig, at det er rigtigt, at i de forhandlinger, der var i 2002 med Socialdemokraterne, anslog ministeriet, at

udgiften fra Landsbyggefonden til ydelsesstøtte ville være i omegnen af 2,2 mia. kr.? Efterfølgende kom der et byggeboom, og der blev bygget rigtig mange dejlige ældreboliger og plejeboliger, og hvad ved jeg, så man faktisk tog 5,7 mia. kr. Man tog næsten tre gange så meget som det, der var forudsætningen for aftalen, eller som Boligministeriet på daværende tidspunkt anslog var det, der skulle tages fra lejerne.

Det er bl.a. det, der har fået Socialdemokraterne til at sige: Nej, nu stopper vi. I øvrigt skete der det, at vi fik forhøjet beløbet til renovering fra 2002 til 2008 med 400 mio. kr. om året. Til gengæld skulle man tage 2,2 mia. kr. Det var jo aftalen dengang, men nu har man faktisk taget 5,7 mia. kr.

Men kan ministeren bekræfte, at det anslåede tal var 2,2 mia. kr.?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Staten betaler sin del af udgifterne, og i den nuværende boligaftale er det 50 pct., og Landsbyggefonden bidrager med 50 pct., og det synes jeg egentlig er en fair og rimelig fordeling, og som sagt er vi altså nede på 50 pct. i den nye aftale.

Jeg kan bekræfte de tal, for det var i hvert fald i den størrelsesorden. Men derefter blev aktiviteten jo så meget større. Fordi folk har manglet en bolig, er der blevet bygget mange flere boliger, og det er helt rigtigt, at det bl.a. var mange flere ældreboliger, og det synes jeg er et positivt problem, hvis man overhovedet kan kalde det et problem. Jeg synes, det er rigtig positivt, for det betyder jo, at mange flere end tidligere har kunnet få deres egen bolig. Og hvis der er nogen, der er svage, er det dem, der står og ikke har deres egen bolig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste medspørger er fru Lissa Mathiasen, værsgo.

Lissa Mathiasen (S):

Man kan godt høre, at ministeren ikke var med i 2002, for så ville der ikke blive sagt det, der her er kommet af ord fra ministerens mund i forbindelse med den boligaftale.

Der lå en helt klar forudsætning om, at lejerne kunne få lov til at få penge til renovering, nemlig at der også blev sat penge af til nybyggeri. Det var den borgerlige regerings krav, og det var første gang, man knæsatte det princip. Vi var bekymrede over det, og jeg vil sige, at vores be-